Влада – Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 236 (1236) ♦ Середа, 13 грудня 1995 року ♦ Ціна договірна

ЗЕМЛЯ, БЮДЖЕТ, ВЛАДА, КОНСТИТУЦІЯ

Нотатки із засідання Президії Верховної Ради України

Ці проблеми були пріоритетні на проведеному у понеділок розширеному засіданні Президії Верховної Ради України, в якому взяли участь представники обласних Рад. Вів засідання Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Про плату за землю

Комісія з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села запропонувала на розгляд Президії законопроект про внесення змін і доповнень до Закону України «Про плату за землю». Цей документ є наслідком спільної праці депутатів галузевих міністерств і відомств. Йдеться передусім про встановлення грошової оцінки земель. Однак незрозумілою залишається формула виведення такої оцінки. Так, у чинному Законі «Про плату за землю» сказано про те, що плату за землю справляють як земельний податок або орендну плату, що визначається залежно від якості й місцерозташування земельної ділянки, виходячи з кадастрової оцінки земель. У законопроекті зазначено, що така плата визначається залежно «від грошової оцінки земель». Далі подано саму оцінку. Скажімо, в Автономній Республіці Крим за сільськогосподарські угіддя пропоновано сплачувати 484,5 млн. карбованців за гектар, а саме: за ріллю — 438,7, за багаторічні насадження (скажімо, виноградники) 1886 мільйонів, а в Чернівецькій області відповідно 401,2; 403,8; 1657, у Київській — 376,1; 379,6; 2000,9. Ці приклади аж ніяк не свідчать по те, яку систему грошової оцінки застосовано.

(Закінчення на 2-й стор.).

Понад 150 об'єктів ЧФ буде передано Україні

До кінця 1995 року комісія ВМС України на чолі з заступником командувача контр-адміралом Миколою Костровим має прийняти від Чорноморського флоту понад 150 об'єктів.

Прес-служба Міністерства оборони повідомляє, що за домовленістю з командуванням ЧФ гарнізони, військові містечка та інші об'єкти інфраструктури флоту мають бути підготовлені до зими, оснащені запасами палива до 1 січня 1996 року. Крім того, ЧФ повинен розрахуватися з боргами цих об'єктів за комунальні послуги перед органами місцевої влади.

Після недавньої поїздки до Москви мер Севастополя Віктор Семенов заявив агентству «Інтерфакс-Україна», що Росія готова сплатити понад 1 трлн. крб. по боргах ЧФ, пов'язаних з його утриманням.

Міноборони України планує передати частину об'єктів інфраструктури ЧФ народному господарству. Зокрема, аеродромний комплекс «Мирний» разом з усією інфраструктурою вже передано місцевій владі.

КИЇВ – ЛОНДОН: ЗВІРИМО ЧАС?

12 грудня, на запрошення Прем'єр-міністра Великобританії Джона Мейджора, розпочався триденний офіційний візит Президента України Леоніда Кучми до Сполученого Королівства Великобританії та Північної Ірландії, — повідомляє Укрінформ. Програмою передбачаються зустрічі та переговори Президента України з Її Величністю Королевою Великобританії Єлизаветою II, Прем'єр-міністром Великобританії Джоном Мейджором, державним секретарем у закордонних справах та у справах Співдружності Малколмом Ріфкіндом, державним секретарем з питань оборони Майклом Портілло, міністром фінансів Кеннетом Кларком, президентом Європейського банку реконструкції та розвитку Жаком де Ларозьєром, іншими офіційними особами, представниками ділового світу Великобританії та представниками української громади в цій країні.

Очікується, що за підсумками переговорів буде підписано Спільну декларацію про перспективи співробітництва, а також низку двосторонніх документів, в тому числі й Угоду про торговельно-економічне та науково-технічне співробітництво.

В основу створення правової бази україно-британських відносин вже покладено 10 двосторонніх угод, в тому числі — Договір про принципи відносин і співробітництво, Угоду про взаємний захист інвестицій та Угоду про запобігання подвійному оподаткуванню.

Великобританія підтримала вступ України до Ради Європи, британський парламент одним з перших у 1995 році ратифікував Угоду про партнерство і співробітництво між Україною та Європейським Союзом. Британська сторона також висловлюється за надання Україні статусу «країни з перехідною економікою» в Загальній системі преференцій ЄС.

Що нам варто галузь перебудувати

Міністр вугільної промисловості Сергій Поляков вважає за необхідне створити у рамках галузі холдингову компанію, до якої могли б увійти шахти, збагачувальні фабрики, організації з вуглезбуту й т. ін. Контрольний пакет акцій цієї компанії, на думку Полякова, має належати державі, що дасть можливість зберегти державний контроль над структурними підрозділами вугільної галузі, й одночасно надасть шахтам достатньої самостійності.

Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», міністр закликав прискорити розроблення концепції реструктуризації галузі й заявив, що вважає за необхідне видання Указу Президента України про реструктуризацію галузі ще в поточному році, «щоб у новому вугільна галузь одразу почала працювати за нових умов».

У номер

СОРОК ХВИЛИН НА ПЛАТЕЖІ

Президент України Леонід Кучма ознайомився з роботою центральної розрахункової палати в Києві, яка забезпечує проходження розрахунків між суб'єктами, тобто комерційними банками. Ця система включає в себе програмно-технічні комплекси, які є в кожному регіональному управлінні Національного банку України. Нову технологію створили і впровадили фахівці НБУ. Леонід Кучма оглянув обладнання нового залу комп'ютерних технологій, а також його підрозділи, які забезпечують міжрегіональні розрахунки в Україні, а також розрахунки, що проводяться комерційними банками київського регіону.

— Таких систем у СНД сьогодні немає, — сказав кореспондентові Укрінформу начальник центральної розрахункової палати НБУ Іван Коваль. — Це єдина в СНД подібного роду система, яка функціонує в такому швидкісному режимі і забезпечує проходження платежів протягом сорока хвилин.

ЗУСТРІЧ У ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Президент України Леонід Кучма прийняв президента Світового конгресу українців Дмитра Ціпивника, генерального секретаря СКУ Ярослава Соколика, президента Українського конгресового комітету Америки Аскольда Лозинського, голову Української всесвітньої координаційної ради Івана Драча на їх прохання.

У ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11 грудня відбулося засідання Президії, на якому розглянуто питання, винесені до порядку денного.

Президія призначила В.Бондаря першим заступником Голови правління Національного банку України, погодилась з пропозицією уряду про перенесення питання про лізинг на подальший термін, враховуючи і розгляд його на всеукраїнській нараді з агропромислового комплексу, що відбудеться невдовзі.

Уважно розглянуто законопроект про внесення змін і доповнень до Закону України «Про плату за землю». Доповідачеві, міністру сільського господарства П.Гайдуцькому та голові Комісії Верховної Ради А.Даниленку поставлено багато суттєвих запитань, які стосуються механізмів розрахунку плати за землю, визначення плати податків, обгрунтування розмірів платежів і пільг. Законопроект внесено на розгляд Верховної Ради.

Президія заслухала інформацію голови Комісії з питань правової політики і судово-правової реформи В.Стретовича про стан підготовки Конституції Автономної Республіки Крим. Президія доручила профільним комісіям прискорити вивчення цього питання для внесення його на розгляд сесії Верховної Ради.

Підтримано також для розгляду Верховною Радою законопроект про внесення змін і доповнень до Закону України «Про місцеві Ради народних депутатів та місцеве і регіональне самоврядування», виходячи з реальних умов, в яких працюють органи місцевої влади після прийняття Конституційного договору.

Підтримано й проект Постанови Верховної Ради України про організацію новорічних та різдвяних свят для дітей та підлітків.

В гострій дискусії відбувалося обговорення проекту змін і доповнень до Закону про Державний бюджет України на 1995 рік. Доповідачем з цього питання був міністр фінансів України П.Германчук. Законопроект внесено на розгляд Верховної Ради. В ньому передбачено заходи щодо персональної відповідальності посадових осіб, винних у невиконанні доходних статей бюджету.

Президія розглянула порядок денний роботи Верховної Ради на нинішній тиждень (12—15 грудня).

В роботі Президії, окрім названих посадових осіб, взяли участь перший заступник Генерального прокурора України В.Даниленко, працівники Кабміну, міністерств та відомств.

Вів засідання Президії Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Прес-служба Верховної Ради України.

ЗВЕРНЕННЯ

Пенсійного фонду України, Федерації профспілок України до керівників підприємств, організацій, підприємців, профспілкових організацій, місцевих органів влади, банків

Пенсійний фонд України, Федерація профспілок України ще раз звертаються до вас з надзвичайно важливого життєвого питання.

Сьогодні в особливо тяжкому становищі опинились пенсіонери, найменш захищені верстви населення, для яких затримка з виплатою пенсій та інших виплат стає справжнім лихом на тлі невблаганного спаду життєвого рівня. Та й звідки братися коштам, коли заборгованість Пенсійному фонду по страхових внесках суб'єктів господарської діяльності постійно зростає. Так, якщо на 01.01.95 вона становила 7,3 трлн. крб., то на 01.11.95 — 43,8 трлн. крб., або 80 відсотків місячної потреби в коштах на фінансування виплати пенсій та допомоги. Понад тисячу підприємств не сплачують страхових внесків до Пенсійного фонду протягом шести і більше місяців. Сума недоїмки їх становить майже 50 відсотків загальної суми. У вугільній промисловості недоїмка по внесках у жовтні порівняно із січнем ц.р. зросла у 8,4 раза, металургійній — у 9,3 і становить відповідно 19.1, і 5,1 трлн. крб. Сільськогосподарські підприємства заборгували Пенсійному фонду в листопаді в 4 рази більше порівняно із січнем, бюджетні організації — в 15 разів. Внаслідок цього у 16 областях не виплачено компенсаційних виплат пенсіонерам у зв'язку з подорожчанням продовольчих і непродовольчих товарів та електроенергії на суму 6,3 трлн. крб.

Без термінової ліквідації платниками страхових внесків заборгованості Пенсійному фонду мільйони пенсіонерів, одержувачів допомоги будуть залишені напризволяще.

Звертаємося знову до керівників підприємств, організацій, установ, підприємців з проханням вжити невідкладних заходів щодо погашення заборгованості Пенсійному фонду зі сплати страхових внесків.

Сподіваємось, що наше звернення знайде розуміння усіх, кому не байдужа доля більш як 14 мільйонів пенсіонерів — наших батьків, матерів, які вже віддали суспільству свої сили, знання, досвід, здоров'я.

Розраховуємо на підтримку керівників місцевих органів влади у вирішенні питання в інтересах пенсіонерів і одержувачів допомоги.

Б. ЗАЙЧУК, виконуючий обов'язки голови правління Пенсійного фонду України;
О. ЄФІМЕНКО, заступник голови Федерації профспілок України.

ЗЕМЛЯ, БЮДЖЕТ, ВЛАДА, КОНСТИТУЦІЯ

(Початок на 1-й стор.).

Крім того, є певні суперечності в самому законопроекті. Приміром, стаття 1 визначає, що власники землі та землекористувачі, крім орендарів, сплачують земельний податок. За ділянки, надані в оренду, справляють орендну плату. А стаття 4 передбачає, що суб'єктом плати за землю (платником) є власник землі і землекористувач, у тому числі орендар.

Законопроект також передбачає зменшення на 80 відсотків ставок земельного податку для підприємств залізничного транспорту, однак цю цифру не обгрунтовують. У ході обговорення поданого документа, з'ясувалося, що законопроект не було розглянуто в комісіях — з питань фінансів і банківської діяльності, з питань бюджету. Після проходження законопроекту в комісіях його запропоновано розглянути Верховній Раді у першому читанні.

Про безнадійні борги

На тлі цього законопроекту досить яскраво представлено ситуацію в агропромисловому комплексі, коли йшлося про списання комерційними банками «безнадійної до сплати заборгованості щодо несплачених відсотків за користування кредитами та продовження їх кредитів, отриманих сільськогосподарськими товаровиробниками та переробними плодоовочевоконсервними підприємствами».

У пояснювальній записці, поданій від аграрної комісії, зокрема, зазначено, що нинішнього року 24 відсотки господарств (3041 проти 715 в 1994 році) системи Мінсільгосппроду закінчують рік із збитками, рівень рентабельності становитиме 8,3 відсотка проти 45,8 відсотка торік. Загальна заборгованість по кредитах банків становить 24,5 трильйона карбованців, в тому числі 9 трильйонів — прострочені проценти за користування кредитами. Причому в багатьох господарствах нараховані проценти за користування позиками банків перевищують їх основну заборгованість. Звісно, банки не надають кредити.

За станом на 1 жовтня 1995 року загальна заборгованість сільгосппідприємств становить 327,5 трильйона карбованців. За даними облдержадміністрацій та обласних управлінь сільського господарства прострочена заборгованість по кредитах становить 4,7 трильйона карбованців і нарахованих процентах — 7,1 трильйона карбованців, в тому числі в господарствах, які постраждали від стихійного лиха відповідно 1,9 і 2,9 трильйона карбованців. Всього йдеться про списання 11,8 трильйона карбованців.

Про бюджети — нинішній і майбутній

Картину нашого безнадійного господарювання доповнило обговорення наступного економічного питання про внесення змін і доповнень до закону України «Про Державний бюджет на 1995 рік». Цей документ вирішено подати на розгляд сесії Верховної Ради з переліком відповідальних осіб, котрі допустили невиконання доходної частини бюджету, щоб зробити, як зазначено, організаційні висновки. Скажемо тільки, що коригування бюджету нинішнього року без врахування необхідних сум фінансування галузей — справа технічна. Інакше дефіцит бюджету мав становити, як зазначалося на засіданні Президії, 104 відсотки.

І, нарешті, про все це має йтися на дні уряду. Парламент має обговорити проект бюджету на 1996-й рік, його відповідність «здобуткам» нинішнього року, коли обсяги виробництва впали на 14 відсотків, а наступного року за переконаннями Президента України вони мають підвищитися на 1,2 відсотка від запланованих на нинішній...

Про владу і проект Конституції

Гострі дебати й дискусії на засіданні Президії Верховної Ради викликали й питання про владу місцевих Рад народних депутатів та місцеве й регіональне самоврядування. Відповідний законопроект подала робоча група на чолі з головою Комісії з питань державного будівництва, діяльності Рад і самоврядування О. Стешенком. Цей документ запропоновано на розгляд комісій і з питань бюджету, правової політики та судово-правової реформи, державного будівництва, фракцій, вже потім представити на розгляд сесії.

Щодо підготовлених комісією, очолюваною Стешенком, змін і доповнень до Концепції нової Конституції України, схваленої 19 червня 1991 року, то шляхом голосування Президія погодилася подати цей документ на розгляд сесії разом з проектом нової Конституції України.

Конституційний процес в Автономній Республіці Крим також потребує прискіпливої уваги парламенту України. Голова Верховної Ради України Олександр Мороз висловився за якнайшвидше прийняття Конституції Автономної Республіки Крим Верховною Радою України. «Неприйняття Конституції Криму — неможливе», — сказав він. Якщо процес розгляду проекту Конституції Автономної Республіки Крим, переданого на затвердження до найвищого законодавчого органу країни, не піде, то це стане новим дестабілізуючим чинником у парламентах як Криму, так і України. Олександр Мороз запропонував прискорити узгодження проекту Основного Закону автономії із законодавством держави і передати його на розгляд Верховної Ради України.

Наприкінці засідання Президії розглядали порядок обговорення питання про приєднання Верховної Ради України до Угоди про Міжпарламентську асамблею держав—учасниць СНД, яке стало, як відомо, каменем спотикання в діяльності парламенту через протилежні погляди народних обранців на доцільність вступу до МПА. Пропонували різні схеми — від зняття з розгляду цього питання до приєднання до МПА. Висловлювали й іншу думку — про відкладення розгляду цього питання на лютий наступного року. Однак, як відомо, для ухвалення будь-якого рішення депутати передусім мають зареєструватися, щоб розпочати пленарне засідання. Та саме на цій стадії роботи й відбувається блокування. Тож було прийнято таку схему: зареєструватися, обговорити проблему в скороченому режимі протягом півтори години, а рішення прийняти наступного дня. Йдеться про будь-яке рішення — позитивне чи негативне. Це вже — на розсуд народних обранців.

Світлана ПИСАРЕНКО.

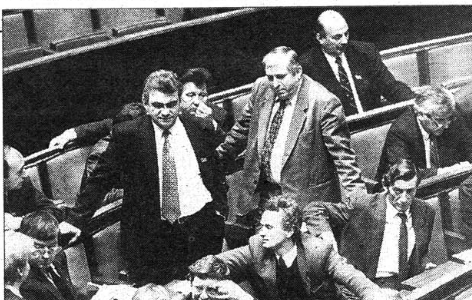
Парламентська хроніка

З глухого кута вийшли. Попереду — напружена робота

Ранкове засідання 12 грудня

Тривожно розпочинався новий парламентський тиждень. Адже в понеділок на засіданні Президії Верховної Ради не було досягнуто повної домовленості, як вийти з патової ситуації, коли члени ряду фракцій відмовлялися реєструватися через розгляд питання про приєднання України до МПА країн СНД.

І хоча Голова Верховної Ради запропонував у вівторок компромісний варіант — розпочати розгляд цього питання, але рішення приймати пізніше, після розгляду проекту Державного бюджету, народні депутати мало не годину вагалися, як діяти.

Нарешті, коли Олександр Мороз «заклав під заставу» своє чесне слово, окремі фракції з тих, хто блокував засідання Верховної Ради, дали згоду на реєстрацію, і пленарне засідання розпочалося.

Відбивши, як і домовлялися, певний час для обговорення питання про МПА, народні депутати взяли участь у проведенні дня уряду, де основне питання — розгляд проекту про Державний бюджет на 1996 рік.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У комісіях Верховної Ради

На думку членів Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, сьогодні однією з найгостріших соціальних проблем є повернення коштів вкладникам довірчих товариств.

У нашу Комісію, сказав Григорій Омельченко, щодня надходять листи і звернення ошуканих громадян. Законопроект щодо внесення змін і доповнень до Декрету Кабінету міністрів «Про довірчі товариства» доопрацьовується. У ньому на законодавчому рівні передбачено механізм щодо унеможливлення випадків шахрайства з боку трастів. Однак не вирішеною залишається проблема повернення коштів трастами, які вже «лопнули» чи займалися протиправною діяльністю.

Проаналізувавши ситуацію, ми дійшли висновку, що необхідно створити спеціальний фонд по відшкодуванню збитків громадянам. На думку Григорія Омельченка, фінансове наповнення цього фонду можна здійснити за рахунок конфіскованих у правопорушників коштів і майна, а також вилучених автомобілів іноземного виробництва, завезених в Україну контрабандним шляхом. Лише у 1994 році на території держави реалізовано 42 тисячі таких автомобілів, а у 1995 році — 76 тисяч. В результаті держава не отримує десятки мільйонів доларів США мита і зборів.

Пропозиції щодо цього, зауважив Г.Омельченко, викладено у листі до Президента України. Переконаний, зволікання з кардинальним вирішенням питання стосовно відшкодування збитків, заподіяних громадянам України шахрайською діяльністю трастів, ще більш загострить цю проблему, як загалом і соціально-політичну ситуацію в Україні. Держава має нести за це відповідальність.

Прес-служба Верховної Ради України.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

4 сесія

Результати поіменної реєстрації

Реєстрація проведена 12/12/95 11 годин 20 хвилин

Зареєстровано 271 депутат

Агафонов А.В.	289	Присутній
Азаров М.Я.	115	Присутній
Аксененко С.І.	254	Присутній
Алексеєв В.Г.	369	Присутній
Альошин В.Б.	224	—
Ампілогов В.Ф.	116	Присутній
Анісімов Л.О.	178	Присутній
Анненков Є.І.	245	Присутній
Бабич В.Г.	97	Присутній
Байрак М.В.	83	—
Бандурка О.М.	390	Присутній
Бардин Я.Б.	216	—
Безсмертний Р.П.	220	—
Безуглий А.Г.	398	Присутній
Бережний О.Т.	391	Присутній
Бельський В.І.	189	Присутній
Биченко М.І.	382	Присутній
Білас І.Г.	278	—
Білоус В.О.	317	Присутній
Бобриньов О.В.	43	Присутній
Боделан Р.Б.	312	—
Боженко О.В.	285	Присутній
Бойко Б.Ф.	360	—
Болдирєв Ю.О.	112	Присутній
Бондаренко В.С.	252	Присутній
Борзих О.І.	238	—
Боровик О.Г.	447	Присутній
Бородіч Л.В.	91	—
Бортник В.Ф.	413	Присутній
Брит В.П.	194	Присутній
Бряузов В.П.	52	Присутній
Бублик Ю.Т.	354	Присутній
Буздуган Ю.О.	438	Присутній
Бурячинський О.М.	342	Присутній
Бутейко А.Д.	70	—
Буткевич В.Г.	59	—
Васильєв Г.А.	109	Присутній
Васюра І.І.	428	Присутній
Ващук К.Т.	69	—
Вернигора Л.М.	332	—
Верхогляд В.К.	409	Присутній
Вишневецький Г.В.	120	Присутній
Вінський Й.В.	411	Присутній
Вітович О.В.	275	—
Вітренко Н.М.	346	—
Волковецький С.В.	199	—
Гаманюк Л.Ю.	84	Присутній
Гармаш Л.І.	375	Присутній
Гарькавий В.І.	106	Присутній
Гетьман В.П.	426	Присутній
Гладуш В.Д.	92	Присутній
Глух І.В.	290	Присутній
Глухівський Л.Й.	277	—
Гмиря С.П.	240	Присутній
Говорун В.П.	311	Присутній
Головатий С.П.	19	—
Головко А.Ф.	410	Присутній
Головко В.І.	318	Присутній
Голубченко А.К.	188	Присутній
Гончар В.А.	304	—
Горбаль М.А.	359	—
Горбатов В.М.	37	Присутній
Горбатюк М.Д.	158	Присутній
Горбатюк М.П.	16	—
Горинь Б.М.	356	—
Горохівський Л.Т.	358	—
Гошовська В.А.	386	Присутній
Грабар М.Ф.	176	Присутній
Григорович Л.С.	204	—
Грінцов І.Г.	355	Присутній
Гурвіц Е.Й.	294	—
Гуров В.М.	90	Присутній
Даниленко А.С.	221	Присутній
Данча М.Д.	175	—
Дем'ян Г.В.	281	—
Динейкін Г.І.	250	—
Дідик П.А.	380	Присутній
Діхтяренко Г.Ю.	420	Присутній
Дмитренко О.І.	244	Присутній
Довганчин Г.В.	436	Присутній
Довгань С.В.	400	Присутній
Долженко Г.П.	450	Присутній
Дондик М.І.	149	Присутній
Донченко Ю.Г.	259	Присутній
Дорошевський М.В.	34	Присутній
Драгомарецький С.Д.	295	Присутній
Дронь А.А.	449	Присутній
Дудченко М.П.	408	Присутній
Дурдинець В.В.	229	—
Душейко П.Г.	429	Присутній
Дьомін О.О.	371	Присутній
Євдокимов В.О.	301	Присутній
Євтухов В.І.	448	—
Єгудін В.І.	39	—
Єльяшкевич О.С.	394	Присутній
Ємельянов В.М.	283	Присутній
Ємець О.І.	260	—
Єрмак А.В.	193	Присутній
Єськов В.А.	241	Присутній
Жеребецький Є.П.	270	—
Жир О.О.	93	Присутній
Жовтяк Є.Д.	219	—
Жулинський М.Г.	64	Присутній
Жумікін А.П.	24	—
Заборний М.В.	208	Присутній
Завалевська В.О.	232	Присутній
Заварзін М.В.	129	Присутній
Загородній Г.Д.	212	Присутній
Заєць І.О.	18	—
Запорожець Ю.М.	286	Присутній
Зарудний А.А.	362	—
Засуха А.А.	210	—
Звягільський Ю.Л.	110	—
Золотарьов А.І.	352	—
Іванов В.О.	393	Присутній
Ігнатенко О.С.	363	Присутній
Ілюшин В.О.	237	Присутній
Ілясевич Я.М.	282	—
Іоффе Ю.Я.	248	—
Кавун В.М.	54	Присутній
Кальник В.М.	164	—
Камінський Л.О.	141	Присутній
Капустян В.Н.	327	Присутній
Карасик В.М.	387	Присутній
Карасик Ю.М.	427	Присутній
Кармазін Ю.А.	299	Присутній
Карнаух М.В.	323	Присутній
Карпачова Н.І.	28	Присутній
Карпов О.М.	373	Присутній
Кашляков М.Д.	368	Присутній
Квятковський І.В.	49	—
Кендзьор Я.М.	280	—
Кириченко М.О.	329	Присутній
Кириченко С.О.	395	Присутній
Кияк Т.Р.	431	—
Ківшик П.А.	326	Присутній
Кірімов І.З.	218	—
Кіяшко С.М.	108	—
Климпуш О.Д.	172	Присутній
Ковалко М.П.	325	—
Ковтунець В.В.	333	—
Коген Ю.Б.	36	Присутній
Кожевников Б.М.	113	Присутній
Кожин Б.Б.	203	—
Кожушко О.М.	145	Присутній
Коліушко І.Б.	272	—
Коломойцев В.Е.	239	—
Кондратюк А.О.	55	Присутній
Коропенко А.А.	85	Присутній
Коршинський І.Ю.	174	Присутній
Косів М.В.	279	—
Косолапов А.Г.	389	Присутній
Костенко Ю.І.	23	—
Костицький В.В.	195	—
Костицький М.В.	201	—
Коструба І.Ф.	166	Присутній
Костюченко Л.М.	77	Присутній
Кочерга В.Г.	122	Присутній
Кочерга В.П.	88	—
Кочерга В.С.	247	Присутній
Кравчук В.І.	215	Присутній
Кравчук Л.М.	364	—
Крандакова О.В.	38	—
Красняков Є.В.	118	Присутній
Кризський Ю.О.	246	Присутній
Крук Ю.Б.	305	Присутній
Круцик Р.М.	202	—
Кудревич О.А.	392	Присутній
Кужель О.В.	181	—
Кузнецов П.С.	127	Присутній
Кузьменко С.Л.	179	Присутній
Кулаков А.А.	328	Присутній
Кулініч В.В.	222	—
Лавриненко М.Ф.	345	Присутній
Лавринович О.В.	274	—
Лазаренко П.І.	105	Присутній
Ландик В.І.	114	—
Лановий В.Т.	17	—
Лантух В.І.	56	Присутній
Левченко А.І.	243	Присутній
Литвин В.В.	79	—
Лінчак М.С.	217	Присутній
Лобенко А.О.	303	—
Лук'яненко Л.Г.	68	—
Луньов Г.О.	191	Присутній
Лупаков Є.О.	433	—
Лященко К.Д.	94	Присутній
Магда І.І.	98	Присутній
Малєвський О.Т.	404	Присутній
Манчуленко Г.М.	435	—
Марковська Н.С.	47	Присутній
Мармазов Є.В.	234	Присутній
Марченко В.Р.	348	—
Масенко О.М.	330	Присутній
Масол В.А.	446	Присутній
Матковський О.Б.	339	—
Мельник В.С.	89	Присутній
Мельник П.Я.	306	Присутній
Мельник С.І.	161	Присутній
Меркушов В.Т.	78	—
Миримський Л.Ю.	25	—
Михайленко С.М.	76	Присутній
Мірошниченко Л.М.	136	Присутній
Мірошниченко Ю.О.	26	Присутній
Мішура В.Д.	225	Присутній
Мовчан П.М.	198	—
Мозер Г.Е.	154	Присутній
Моісеєнко В.М.	131	Присутній
Мороз О.О.	223	Присутній
Мосійчук С.О.	160	Присутній
Москаленко А.І.	104	Присутній
Мостиський А.Б.	67	Присутній
Моцпан А.Ф.	146	Присутній
Мулява В.С.	197	—
Мусіяка В.Л.	378	Присутній
Мухін В.В.	370	Присутній
М'ясковський М.М.	310	Присутній
Найда Г.І.	396	Присутній
Недвига Г.М.	57	Присутній
Недригайло В.М.	152	Присутній
Немировський В.Л.	309	Присутній
Нідзієв О.І.	214	Присутній
Ніколаєнко С.М.	402	Присутній
Новіков О.В.	209	—
Носов В.В.	319	Присутній
Овчаренко П.П.	73	—
Олексеєнко В.К.	151	Присутній
Олійник Б.І.	190	Присутній
Ольховський Б.І.	388	Присутній
Омеліч В.С.	100	—
Омельченко Г.О.	322	—
Омельчук Р.Ю.	334	—
Оробець Ю.М.	15	—
Осадчук П.І.	206	—
Осташ І.І.	269	—
Охрименко К.О.	123	Присутній
Павленко Е.І.	27	Присутній
Павловський М.А.	406	Присутній
Паламарчук В.О.	291	Присутній
Панасовський О.Г.	147	Присутній
Парасунько М.В.	51	Присутній
Парубок О.Н.	424	Присутній
Пасечна Л.Я.	126	Присутній
Пасько С.О.	425	—
Пейгалайнен А.В.	143	Присутній
Петренко А.А.	153	Присутній
Петренко Д.Д.	255	Присутній
Петренко М.І.	230	Присутній
Петрук В.І.	336	Присутній
Пехота В.Ю.	374	Присутній
Пилипенко М.В.	29	Присутній
Пилипчук В.М.	196	—
Пинзеник В.М.	264	—
Писаренко А.А.	111	Присутній
Пискуновський К.В.	63	Присутній
Піменова Н.П.	42	Присутній
Платовський Є.В.	288	Присутній
Плоткін В.Г.	307	—
Плющ І.С.	445	—
Поживанов М.О.	135	Присутній
Понеділко В.І.	182	Присутній
Пономаренко Б.Й.	422	Присутній
Попеску І.В.	434	—
Попов Д.А.	308	Присутній
Поровський М.І.	341	—
Пронюк Є.В.	205	—
Процев'ят Т.І.	268	—
Пудрик В.Ю.	134	Присутній
Пустовойтовський В.С.	384	Присутній
Пшенична О.М.	40	Присутній
Радченко Г.Ф.	442	Присутній
Радько В.І.	351	Присутній
Райковський Б.С.	385	Присутній
Ратушний М.Я.	361	—
Раханський А.В.	30	Присутній
Ричагов Г.В.	316	Присутній
Роєнко В.Г.	423	Присутній
Рудченко М.М.	163	Присутній
Рябець М.М.	173	—
Рябченко О.В.	75	Присутній
Савченко В.Г.	80	—
Садько В.Г.	102	Присутній
Самойлик К.С.	403	Присутній
Самофалов Г.Г.	121	Присутній
Сас С.В.	231	Присутній
Сахань І.Я.	417	Присутній
Свято В.П.	416	Присутній
Севрюков В.В.	297	Присутній
Селіфонтьєв С.І.	86	Присутній
Семенчук В.М.	415	Присутній
Семенюк В.П.	159	Присутній
Семиноженко В.П.	366	Присутній
Сидоренко Г.В.	162	—
Сизенко Ю.П.	177	Присутній
Симоненко В.К.	298	Присутній
Симоненко І.П.	440	Присутній
Симоненко П.М.	150	Присутній
Сирота М.Д.	418	Присутній
Сікалов В.І.	119	Присутній
Сінченко С.Г.	242	Присутній
Скіпальський О.О.	66	—
Сластьон Ю.Ф.	401	Присутній
Смірнов Є.Л.	61	Присутній
Снігач А.П.	399	Присутній
Соболев С.В.	183	Присутній
Сокерчак В.М.	314	Присутній
Спіженко Ю.П.	165	—
Старовойтова Г.М.	32	Присутній
Степанов М.В.	257	Присутній
Степанов О.П.	439	Присутній
Степанов П.С.	236	Присутній
Степанюк Д.П.	87	Присутній
Степенко В.І.	331	Присутній
Стецьків Т.С.	273	—
Стешенко О.М.	256	Присутній
Сторіжко В.Ю.	349	—
Стоян О.М.	62	Присутній
Стретович В.М.	58	—
Судницин Ф.С.	184	Присутній
Сургай М.С.	142	Присутній
Суслов В.І.	383	Присутній
Танюк Л.С.	267	—
Таран М.В.	180	Присутній
Таран (Терен) В.В.	321	—
Таранов О.В.	372	Присутній
Татаринов А.А.	132	Присутній
Терець В.М.	187	Присутній
Терещук В.В.	138	Присутній
Терьохін С.А.	320	—
Тима Ю.К.	365	—
Тихонов Ю.Т.	101	Присутній
Тітенко В.Г.	313	Присутній
Ткаченко В.А.	347	—
Ткаченко О.М.	430	Присутній
Ткаченко С.К.	192	—
Товт М.М.	169	—
Тодоров Є.С.	185	Присутній
Тютін В.О.	74	Присутній
Угаров Г.Ю.	186	Присутній
Уланов В.М.	258	Присутній
Улинець В.Г.	168	—
Устич С.І.	171	—
Філіпчук Г.Г.	437	—
Харламов В.Г.	103	Присутній
Хмара С.І.	261	Присутній
Хмельовий А.П.	140	Присутній
Хомич М.В.	338	—
Худомака В.П.	95	Присутній
Хунов А.І.	130	Присутній
Целих Ю.Г.	233	Присутній
Цибенко П.С.	249	Присутній
Цушко В.П.	315	Присутній
Чапюк Р.С.	71	Присутній
Чеботарьов В.П.	227	Присутній
Чейпеш С.І.	170	—
Чемерис В.В.	265	—
Червоній В.М.	335	—
Черенков О.П.	253	Присутній
Череп В.І.	350	Присутній
Черепков В.Ф.	117	—
Чернявський О.П.	353	Присутній
Чечетов М.В.	125	Присутній
Чивюк М.В.	292	Присутній
Чиж І.С.	414	Присутній
Чикал А.В.	156	Присутній
Чобіт Д.В.	271	—
Чорновіл В.М.	357	—
Чорноусенко О.І.	379	—
Чукмасов С.О.	81	Присутній
Чулаков Є.Р.	99	Присутній
Чумак М.В.	443	Присутній
Чумаченко М.І.	441	Присутній
Чупахін О.М.	381	Присутній
Чурута М.І.	251	Присутній
Шаланський А.М.	226	Присутній
Шамарин О.М.	144	Присутній
Шандрюк О.І.	266	—
Швидкий П.Є.	276	—
Шевченко В.І.	133	Присутній
Шевченко В.І.	340	—
Шевченко В.Ф.	213	—
Шейко П.В.	444	Присутній
Шеренін Ю.Л.	44	—
Шестаков В.П.	137	—
Шеховцов О.Д.	128	Присутній
Шибко В.Я.	82	Присутній
Шишкін В.І.	296	Присутній
Шкрабак П.А.	293	Присутній
Шпек Р.В.	200	—
Шулежко М.Я.	421	Присутній
Щербань В.П.	107	Присутній
Щербань Є.О.	148	Присутній
Юхимчук А.П.	50	Присутній
Юхновський І.Р.	263	—
Яблонський В.А.	407	—
Яворівський В.О.	228	—
Ягоферов А.М.	235	—
Яковенко В.П.	412	Присутній
Яковенко О.М.	124	Присутній
Ямковий І.О.	60	Присутній
Янко С.В.	139	Присутній
Яровенко В.С.	53	Присутній
Ярошинський Б.Х.	337	—
Яценко В.М.	157	—

Проблема

До армії чи до в'язниці?

Дехто з юнаків-допризовників обирає, на жаль, останнє

ПАМ'ЯТАЄТЬСЯ, кілька років тому в пресі промайнуло сенсаційне, як на той час, повідомлення: до кримінальної відповідальності притягнуто юнака, який злісно ухилявся від військової служби. Воно мало б, очевидно, стати реальною перестерогою тим, хто без законних на те підстав не бажав тимчасово змінити цивільний одяг на армійську форму. Мало б стати, однак хоч як це прикро, не стало.

Ось свіжі, вже без нальоту сенсаційності, факти: за останній рік тільки в Одеській області до кримінальної відповідальності притягнуто 10 «відмовників». Є такі і в інших областях, на території яких розташований Одеський військовий округ. Однак сувору міру покарання застосовано, слід зауважити, лише до тих, хто не з'явився на призовні пункти.

... Очаківський район на Миколаївщині — серед тих, де проблемами призову займається не тільки військкомат. Вони, як те й має бути, в полі зору райдержадміністрації, правоохоронних органів, сільських Рад народних депутатів, громадських організацій. Це їхніми спільними стараннями в районному центрі було влаштовано багатолюдне свято призовника. Мабуть, можна було б сказати, що й осінній призов пройшов у районі гаразд, якби до того свята проводів не додалася «ложка дьогтю»: 13 юнаків на засідання районної призовної комісії не з'явилися.

— Це, звичайно, найбільша наша прикрість, хоча й не єдина, — говорить районний військовий комісар майор Т. Степанов. — Загалом нині призивався на службу 171 юнак, та у військові частини поки що поїде тільки 74 чоловіка. Бо, крім «відмовників», є ще 23 призовники, що до служби визнані непридатними, 14 чоловік направлено на додаткове медичне обстеження, решті надано відстрочку з різних причин...

У цій статистиці з одного, більш-менш благополучного, за нинішніми мірками, району віддзеркалюється, можна сказати, загальний стан нашого армійського поповнення. Й коли у сільських районах осінній призов удалося все-таки провести, то у містах, особливо великих... Ось іще кілька цифр, що наводилися на недавньому розширеному засіданні Одеської обласної призовної комісії: якщо по сільських районах призвано й підготовлено до відправлення у війська від 94 до 97 відсотків новобранців, то по Одесі — лиш... 35. Після засідання комісії справи поліпшилися не набагато. Саме у містах, передусім в Одесі, мешкає левова частка з тих 3 тисяч юнаків призовного віку, що не відгукнулися в області на виклики військкоматів.

Проте явка допризовників до військкоматів — то лиш один бік медалі.

— Нас дуже тривожить, — каже начальник організаційно-мобілізаційного управління Одеського військового округу генерал-майор Леонід Грінченко, — що більш як третина призовників не готова до служби фізично: для них неабияка проблема пробігти стометрівку, підтягнутися, виконати вправу з метання ручної гранати тощо. Багато серед призовників і хворих. Все це — сумний результат зниження життєвого рівня людей, незадовільної якості медичного обслуговування, погіршення фізкультурно-спортивної роботи. І ще одна тривожна тенденція: дедалі частіше серед майбутніх солдатів зустрічаються юнаки з незакінченою середньою освітою чи й, уявіть собі, зовсім неписьменні. Як таким довірити складну бойову техніку?

Ось тут уже достеменно ясно: військкомати названим бідам самотужки ніяк не зарадять. Коли кажемо, що будуємо національну армію Української держави, то про її особовий склад і піклуватися маємо по-державному, всенародно.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська—Миколаївська області.

У Генеральній прокуратурі України

Нещодавно відбулася зустріч керівництва Генеральної прокуратури України з представниками Федерального бюро розслідування США, під час якої обговорювали питання взаємної правової допомоги з розслідування кримінальних справ, а також шляхи розв'язання проблем, що мають спільний інтерес. Гостей привітав Генеральний прокурор України Г.Т.Ворсінов, у бесіді взяли участь заступники Генерального прокурора, керівники структурних підрозділів та слідчих груп Генеральної прокуратури України, співробітники посольства США у Києві.

Досягнуто домовленостей про систематичний обмін інформацією та конкретні форми співробітництва у розслідуванні транснаціональної злочинної діяльності.

Прес-центр Генеральної прокуратури України.

Кримінал

Фунт сидів за когось. Замковий сидітиме за себе

Три місяці у Сумах діяла контора на зразок описаної у відомому творі під назвою «Роги та копита». Щоправда, йменувалася вона солідніше — «Представництво санкт-петербурзької фірми «Нева». Та й займалася не якимись там відходами м'ясозаготівель, а цілком сучасним і модним бізнесом: заоформляла документи охочим виїхати за кордон на тимчасову роботу. Таких записалося 70 чоловік. З них і взяло подружжя Віталій та Ольга Замкові — фундатори «представництва» «за послуги» понад 350 млн. карбованців і 3900 доларів.

Прибуткову лавку прикрили правоохоронні органи. Під час слідства з'ясувалося, що ніякої фірми «Нева» у природі не існує, тож «представництво» від початку — фіктивне дітище шахраїв. Судовий фінал афери такий: В.Замковому — 5 років виправно-трудової колонії, дружині — 3 з відкладенням виконання вироку. В обох конфісковано особисте майно. Вийшло як у прислів'ї — пішов по шерсть, а повернувся сам стрижений.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

Шахтарська ескадра

Флот

Військово-морський флот України поповнився нещодавно кораблями, що носять назви міст шахтарського краю. Як відомо, першим був «Донецьк», нині до нього додалися «Макіївка», «Маріуполь», «Краматорськ». На цих сучасних суднах сьогодні проходять військову службу чимало донбасівців, над якими беруть шефство трудові колективи названих міст.

Юрій ДОЦЕНКО.

На флоті головне — порядок.

Фото Олександра КРЕМКА.

Служба 02

Облрада заборонила дітям лякати народ

На останній сесії Харківської облради серед інших державних питань депутати розглянули і проблему нічних канонад, що охопили великі й малі міста України. І прийняли рішення: заборонити на території області реалізацію засобів, що імітують вибухи, — так тепер сухою канцелярською мовою називаються улюблені дитячі іграшки-петарди. Віднині, хочеться вірити, ці піротехнічні штучки більше не з'являться на прилавках кіосків і, нарешті, настане «післявоєнна» тиша. Втім, як пояснила народним обранцям юрист облради Тетяна Шахматова, таке рішення не можна вважати законним, бо воно виходить за рамки компетенції даного органу. На що голова Ради О. Масельський відповів так: нехай краще на нас скаржиться один бізнесмен, аніж весь народ.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Вибух під дверима

Потужний вибух прогримів у ніч з 6 на 7 грудня в Сімферополі в багатоповерховому будинку по вулиці Самокиша, 10. Особливої шкоди завдано квартирі Рефата Гафарова — керуючого трестом «Кримцивільбуд», що споруджує житло та об'єкти соцкультпобуту для депортованих народів. Пробито стелю і стіни. Самого Р.Гафарова у важкому стані відправлено в реанімаційне відділення лікарні. Постраждали також члени його сім'ї. Вважають, що вибуховий пристрій підірвано по радіо.

Олександр ПІЛАТ.

Сімферополь.

СУДОВИЙ ПОЄДИНОК: СБУ — МММ

ВЕРХОВЕНСТВО Закону і прав Людини продемонстрував військовий суд Хмельницького гарнізону. А нещодавно, у зв'язку з касаційним поданням СБ України, повторно і Калинівський військовий суд (Вінниця) однозначно ухвалили — поновити на посаді підполковника Хмельницького облуправління СБУ Миколи Миколайовича Мартинова, якого ще в серпні 1993 року було відправлено у запас.

Вже після першого рішення про поновлення на роботі підполковника Мартинова прес-центр управління СБУ виступив із заявою у місцевих засобах масової інформації під заголовком «Офіцери зрадників не терплять, особливо у Службі безпеки», де висловлювався сумнів щодо об'єктивності судового рішення.

Ті ж аргументи, але вже із застосуванням журналістських афоризмів комсомольського гатунку, висували відповідачі — представники СБУ, коли справу повторно розглядав протягом десяти засідань військовий суд Калинівського гарнізону. Однак позивач підполковник Мартинов документами, зі свідками спростував звинувачення.

Ні прокурорське, ні службове розслідування не встановили у діях Мартинова складу злочину. Співробітники, які довгий час працювали з Миколою Миколайовичем, теж давали тільки позитивні відгуки, відзначали його високий аналітичний розум. Один із свідків з цього приводу сказав коротко і переконливо:

— Якби Мартинов справді десь оступився, то в ситуації, що в нього склалася, не уцілів.

У такому разі постає запитання: що ж було причиною звільнення? Як з'ясувалося в суді, після проголошення Верховною Радою державного суверенітету України управління КДБ почало істерично відбирати та знищувати кримінальні справи, матеріали, що стосувалися ОУН—УНА та ліквідації їхніх лідерів. Водночас знищували й інші матеріали, що могли пролити світло на злочинні дії НКВС та їхніх послідовників.

Мартинов же бачив у цих документах історіографію України і з цієї позиції знав їм належну ціну. Тому висловив керівництву справедливе обурення й зажадав припинити архівний погром. Та у відповідь Мартинову заборонили навіть входити до архіву, хоча до його «окремої думки» поставилися стримано, наче до дитячих пустощів. Але вже під час наступної оборудки — звинуватив свого шефа, що саме з його вини було викрадено шість літаків із Старокостянтинівської авіадивізії — і гнів на Мартинова спалахнув не на жарт.

І все ж хмари могли б розвіятися, якби не чергове протистояння з шефом. Коли облуправління міліції почало «розкручувати» справу директора заводу «Катіон» Володимира Скорохова, Микола Миколайович висловив генералу Денищику обурення:

— Це не по-людськи. Ви ж самі знаєте, що в діях Скорохова немає складу злочину.

На те йому чітко генеральською шаблею відрізали:

— Не вгомонишся, сам сядеш.

За обіцянкою не забарилось діло. Матеріали надійшли до прокуратури. А тим часом Миколу Миколайовича від усіх справ усунули. Надовго і безповоротно. Хоча суд виправдав Скорохова, а прокуратура не знайшла у діях Мартинова складу злочину. Але, як то кажуть, поїзд пішов.

І тільки завдяки мужності голів військових судів Хмельницького й Калинівського гарнізонів правда виявилась на боці скривдженого офіцера.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Хмельницький—Вінниця.

P.S. Як стало відомо, новий керівник Служби безпеки України В.Радченко поновив Мартинова на службі.

Портрет політика

Пацифіст очолив НАТО! Щось новеньке...

В ОБРАННІ міністра закордонних справ Іспанії Хав'єра Солана на посаду Генерального секретаря НАТО — багато несподіваного. У пошуках дев'ятого генсека вперше звернули увагу на таку державу, як Іспанія. По-друге, сама Іспанія — наймолодший учасник НАТО і не входить до його військових структур. І, по-третє, сама біографія Хав'єра Солана викликає подивування. Ця людина пройшла шлях від відчайдушного борця проти приєднання Іспанії до НАТО — до його глави. Є над чим поміркувати.

Не так давно, у 80-х роках, молодий викладач фізики міряв кроками вулиці Мадрида у колонах демонстрантів-пацифістів, переважна більшість їх були прихильниками Соціалістичної партії, членом якої був і Солан. Його антифранкістські настрої коштували вигнання з Мадридського автономного університету і постійного місця в усіх кабінетах нинішнього прем'єра Іспанії Феліпе Гонсалеса.

Тоді, у 80-ті роки, пацифіст Солан пов'язував усі військові злодіяння з вибриками «дядечки Сема». І зробив досить несподіваний як для соціаліста крок: полетів до США, щоб на власні очі пересвідчитися у своїх «підозрах», а також викладати фізику в університеті Вірджинії.

За кілька років після приходу до влади соціалістів партія різко змінила своє ставлення до НАТО і 1986 року провела загальнонаціональний референдум, за результатами якого офіційно приєдналася до альянсу.

На той час Солан, який після перебування в США помітно змінив своє ставлення до цієї держави, вже повернувся на батьківщину і очолив відомство культури у

Кабінеті міністрів Гонсалеса. Наступними сходинками в його кар'єрі були: міністр освіти і нарешті — закордонних справ. Нині Хав'єру Солані — 53 роки, і 5 грудня після недовгих зволікань та роздумів з боку Великобританії та Канади та за значної підтримки з боку США його було обрано Генеральним секретарем НАТО.

Журналісти полюбляють брати у нього інтерв'ю, бо Солан ніколи не відмовляє їм у цьому, але, що цікаво, ніколи не дає точних відповідей, і журналісти мають шанс пофантазувати. Свої прес-конференції він завжди починає словами: «А тепер хороші новини», за що журналісти назвали його «міністром хороших новин»: Підлеглі розповідають, що Солан завжди перший подає руку для вітання, але, однак, надзвичайно вимогливий.

Він має дружину та двох дітей, яких, за його словами, бачить не дуже часто. Значно частіше — провідних діячів різних держав. Уоррен Крістофер, наприклад, називає його тільки по імені...

А в тому, що від Солана слід чекати нових несподіванок, можна переконатися хоча б з його зізнань журналістам, що з скрипом у серці погодився на нову посаду, бо хотів би й надалі... розв'язувати іспанські справи.

Наталя ФІЛІПЧУК.
За матеріалами зарубіжної преси.

Представляємо дипломатичний корпус в Україні

Камерзерман БЕЛЬРАМУЛЬ:
Народ Алжиру — проти тероризму

ОСТАННІМ часом Алжир і алжирці перебувають коли не в центрі світового інтересу, то привертають до себе увагу. Це зрозуміло: з одного боку — хвиля терактів у виконанні алжирців у Франції, з другого — вперше в Алжирі відбулися демократичні вибори, результати яких багато хто розцінює як поразку ісламського фундаменталізму. Про це, зокрема, розмова з Надзвичайним і Повноважним Послом Алжирської Народної Демократичної Республіки в Україні паном Камерзерманом БЕЛЬРАМУЛЕМ.

— На жаль, у багатьох людей згадка про алжирців викликає асоціації з терористичними актами. Як ви, пане посол, вважаєте, в чому причина поширення ісламського фундаменталізму з терористичним забарвленням в Алжирі?

— Щодо асоціацій, то їх, вільно чи невільно, підтримують деякі європейські засоби масової інформації, зокрема — французькі, які не змогли або не захотіли зробити відмінність між тими, хто по-звірячому вбиває жінок, журналістів, іноземців, і алжирським народом, про миролюбність і гостинні традиції якого складено легенди. Частка «заслуг» у цій пропаганді належить і деяким державним установам — щоб нав'язати обивателю думку про те, що на території, яка в одній годині льоту від європейських берегів, з'являється антизахідна, ісламська тоталітарна держава, що оголошує війну євреям і християнам.

Я аж ніяк не приховую події, що відбуваються час від часу в Алжирі. Та треба уточнити, що теракти організовують групи людей, незначна частина населення, яка не визнає ні законів релігії, ні законів держави. Алжирська держава веде й вестиме з ними непримиренну боротьбу. Не мають вони підтримки й у народу — це показали недавні вибори.

Щодо причин поширення фундаменталізму, то я поділив би їх на внутрішні й зовнішні. До перших належать соціально-економічне становище в країні, вихованнях демократії, яку було спотворено її противниками, використання релігії у політичних цілях. Другі — закінчення холодної війни й повернення на батьківщину алжирців, які воювали під знаменами ісламу проти радянських військ в Афганістані, підживлення фундаменталізму війною у Перській затоці...

— А як має намір вплинути на ситуацію новообраний Президент Алжиру Ліамін Зеруаль?

— Президент республіки й далі втілюватиме в життя ідею національного діалогу, спрямованого на викорінення насильства, встановлення злагоди та примирення між усіма алжирцями. Він також продовжить заміну тимчасових інститутів влади — через проведення виборів до законодавчих і муніципальних органів влади. Буде завершено економічні реформи, здійснювані за підтримки міжнародних фінансових організацій, спрямовані на встановлення ринкових відносин в економіці.

А щодо терористів, то сотні їх уже склали зброю, інші готові це зробити — після президентських виборів вони вже не можуть стверджувати, що ведуть війну «від імені народу».

— Алжир — «нафтогазова» країна, це основа її економіки. Чи є якісь проекти україно-алжирського співробітництва в цій галузі?

— На жаль, конкретних проектів ще немає. Тим часом українські партнери мали б зацікавитися участю в розвідці нафтових і газових родовищ в Алжирі: на території площею 2 млн. кв.м. розвідано лише 10 відсотків. Крім того, у нас уже готова програма видобутку нафти й діє сприятливе законодавство. Україна має великий досвід у виробництві обладнання для нафтогазової промисловості і не має жодних об'єктивних причин, що заважали б їй поглянути на Алжир, де можна спільно добувати нафту і газ.

— Як би ви охарактеризували стан україно-алжирських відносин?

— Відверто кажучи, їм властива деяка в'ялість. Але постійно так бути не повинно, і дуже приємно, що недавно в Алжирі побували українські експерти, які готують візит української урядової делегації, намічений на початок наступного року. Ми сподіваємось, що це буде початком нової фази нашого співробітництва.

Інтерв'ю взяв Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Хроніка. Події. Факти

● *Санкт-Петербург*

Депутата хотіли вбити і вбили

Депутата Держдуми Віталія Савицького, який загинув тут в автокатастрофі в суботу, було вбито свідомо, стверджують його соратники. Ця точка зору перемогла на засіданні політради петербурзької організації Християнсько-демократичного Союзу — Християни Росії. В. Савицький, як відомо, був головою ХДС. Проаналізувавши версію ДАІ та інші дані, в тому числі показання помічниці депутата (вона залишилася жива), яка перебувала разом з ним в автомобілі, політрада дійшла висновку, що порушення правил дорожнього руху, вчинене водієм службового автомобіля мерії, у якому їхав В. Савицький, «таке кричуще, що його не можна пояснити випадковістю або недосвідченістю водія з двадцятирічним стажем».

● *Вільнюс*

Литва проситься до ЄС

Глава зовнішньополітичного відомства Литви Повілас Гіліс вручив іспанському міністру в справах Європи офіційну заявку Литви для прийому в дійсні члени Європейського Союзу (ЄС). Церемонія передавання всіх необхідних документів про членство в ЄС, підписаних Президентом Литви Альгірдасом Бразаускасом і Прем'єр-міністром Адолфасом Шлежявічюсом, відбулася в Мадриді, бо представник Іспанії є нині головою Європейського Союзу.

● *Рига*

Додому повернулися в трунах

Вранішнім авіарейсом Алжир—Москва—Рига вчора до столиці Латвії доставлено тіла двох моряків, убитих 29 листопада ісламськими фундаменталістами в місті Алжирі. Третього моряка, який повернувся тим самим рейсом, було поранено в результаті цього терористичного акту, вчиненого під час прогулянки моряків історичним центром Алжира. Віталій Соловйов помер на місці, Олег Сімашкін невдовзі помер в лікарні. Життя третьої жертви нападу — Бориса Костенка, доставленого до місцевого госпіталю, виявилося поза небезпекою.

● *Женева*

Про що говорили ООН з Іраком?

Складні взаємовідносини між ООН та Іраком стали предметом обговорення на зустрічі Генерального секретаря ООН Бутроса Бутроса Галі та іракського віце-прем'єра Таріка Азіза, що відбувалася в Женеві. Після розмови, що тривала майже годину, її учасники не повідомили представникам преси, про що конкретно йшлося, чим було спричинено необхідність проведення термінового рандеву подалі від сторонніх очей у приміському фешенебельному готелі «Ла Резерв», а не в женевському Палаці Націй. По закінченні раунду вони обмежилися лише загальними фразами та висловлюваннями «оптимізму» з приводу двостороннього діалогу.

● *Кабул*

Боротьба «правовірних» триває

Бойові літаки урядових сил Афганістану завдали серію бомбових ударів по позиціях збройних формувань опозиційного руху «Талібан» у районі міста Чарасьяб, що за 25 км на південь від столиці. Про це, за повідомленнями з Кабула, що надійшли сьогодні, заявив офіційний представник Міністерства оборони Абдулла. В результаті авіанальотів противник зазнав значних втрат у живій силі й техніці. Знищено принаймні 37 бойовиків.

ВІД КОХАННЯ ДО ІСТОРІЇ — ОДИН КРОК

ЯКЩО ви полюбляєте старовину або просто небайдужі до свого минулого, то ця новина для вас. У Києві відбулося перше засідання Міжнародного історичного клубу. Його фундатори — Генеральна дирекція з обслуговування іноземних представництв (ГДІП) та Історичне товариство Нестора-літописця.

Організатори клубу переконані: минувшина Києва — це історія не тільки українська, а й європейська та світова. Чимало давніх подій об'єднувало нас з різними державами. Чому б тоді не згуртуватися зараз, століття й роки по тому?

Перше «історичне братання» відбулося з норвезькими друзями. На засідання клубу запросили Надзвичайного й Повноважного Посла Норвегії в Україні Ойвінда Нордслеттена. Він нагадав, що «прикладом» для наших народів мають служити норвезький король Гаральд Суворий і донька Ярослава Мудрого Єлизавета. Вони, як відомо, були не тільки за україно-норвезьку дружбу, а й за любов.

Гаральдова лірична «Пісня про дівчину з руської країни» у перекладі Івана Франка як реліквія зберігається в посольстві. Можливо, її вважають своєрідним «гімном»? Вірш викарбуваний на дошці у реконструйованому приміщенні норвезького посольства на Стрілецькій, 15. До речі, деякий час в цьому домі мешкала Леся Українка.

Спільні сторінки нашої історії особливо ретельно читають в Осло. Такий висновок можна зробити після приїзду в червні цього року відомого норвезького письменника. У Києві він працював над історичним романом про короля Олафа Святого, котрий тривалий час 1029 року гостював у Ярослава Мудрого.

А от двох норвезьких професорів зі столичного університету привела до Києва не література, а наука. Вони разом з українськими археологами працюватимуть на розкопках 140 могил варязького періоду, розташованих на кордоні Київської та Чернігівської областей.

Ось так, покопавшись в архівах і землі, «розкопаємо» і відновимо відносини тисячолітньої давності.

Надія БЕДРИЧУК.

Життя Рад: район у місті

Там, де козаки зимували

Серед дев'яти районів більш як мільйонного Донецька Ленінський посідає особливе місце. Він не просто один із центральних — саме звідси розпочиналася історія сучасного індустріального міста. Ще наприкінці XVII століття у верхів'ях річки Кальміусу, на її правому березі, почали осідати зимівниками й хуторами січовики-запорожці. Після 1820 року, коли в урочищі Олександрівці відкрили поклади кам'яного вугілля, тут з'явилися перші шахти, по-народному — «дудки», де розробляли тільки верхні пласти. А 125 років тому на степовому березі Кальміусу було збудовано завод з виготовлення залізничних рейок (нині — Донецький металургійний завод). Так народилася промислова Юзівка (сучасний Донецьк), що вільно вміщалася в межах сьогоднішнього Ленінського району шахтарської столиці.

Цей район специфічний навіть для монолітно-індустріального Донецька. Він — чи не єдиний у місті, де не розташовано нині жодного вуглевидобувного підприємства. Натомість серед багатьох місцевих підприємств — такі велети вітчизняної промисловості, як донецькі машинобудівний та металургійний заводи, акціонерне товариство «Норд», де вистачає своїх проблем. Але це не означає, що загальноміські негаразди, серед яких найболючіший — шахтарський, оминають «ленінців», адже чимало мешканців району працюють на шахтах сусідніх адміністративних одиниць міста.

І ще одна, досить приємна особливість Ленінського. Виконком районної Ради народних депутатів успішно очолює жінка — Тамара Василівна Єгоренко. Для правлячої «чоловічої» еліти шахтарської столиці — це майже виняток з правила.

У центрі — людина

Один з найбільших районів міста, проблеми його мешканців Т.Єгоренко знає, як то кажуть, що свої п'ять пальців. Педагог за фахом, вона вже майже десять років працює на виборних посадах у Ленінській районній Раді — головою, першим заступником і знову головою райради. Не одне покоління виборців зверталося до неї, щоби розв'язати «життєві питання», її добре знають на місцевих підприємствах і керівники, і робітники. Та сьогодні в райвиконкомі через загальну економічну кризу, соціальну напруженість у шахтарському регіоні особливо багато роботи, копіткої і щоденної. А основним завданням, як і завжди, залишається забезпечення життєдіяльності району. А це — транспорт і медицина, дитсадки і школи, промислові підприємства й культурні заклади.

В центрі кожної проблеми — конкретна людина, виборець. І всім, хто звертається до райвиконкому, тут намагаються обов'язково допомогти — бодай кваліфікованою порадою, що немаловажливо в наш надто практичний час. Лише з початку нинішнього року до виконкому надійшло близько 300 письмових звернень, більш як півтори тисячі громадян прийшли на особистий прийом. Найчастіше скаржаться на матеріальні труднощі, прохають допомогти розв'язати житлові питання, складні побутові конфлікти тощо.

Щодо житлової проблеми. На квартирному обліку в районі — більш як 6720 сімей, з яких при виконкомі — близько 2570. А новосілля цього року відсвяткували лише 200 з лишком родин. Звичайно, це мало. А причина — брак у підприємств коштів для будівництва нового житла, його висока вартість. Таку «розкіш» сьогодні собі можуть дозволити лише сильні підприємства, скажімо, той самий завод холодильників «Норд» (що він і робить). У зв'язку з лібералізацією ринку, процесом приватизації не практикує райвиконком і вторинного заселення.

Отож статистика невесела: із запланованих для житлового будівництва 510355 мільйонів капіталовкладень у цьому році освоєно лише близько 20480 мільйонів. І все ж Т.Єгоренко та її «команда» плекають надію і роблять все можливе, а часом — і неможливе для того, щоб до новорічних свят здати під ключ ще вісім нових житлових багатоповерхових будинків.

Старіємо, старий, старіємо...

Певне, слід згадати і ще про одну, не конче приємну реалію Ленінського: найстарішому району Донецька загрожує можливість стати справді таким, враховуючи нинішню вікову характеристику його населення, тривожну демографічну ситуацію, що складається тут останнім часом. Нині показник смертності майже вдвічі перевищує показник народжуваності. Зросла кількість інфекційних захворювань, особливо — на вірусний гепатит, туберкульоз, дифтерію тощо. Збільшився й так чималий «загін» наркоманів та алкоголіків. У «ленінців» почастішали інфаркти й інсульти, зріс рівень травматизму виробничого і побутового. Звичайно ж, все це можна (і не без підстав) «списати» на соціально-економічну нестабільність нашого суспільства, психологічні негаразди... Та, попри всі об'єктивні і суб'єктивні труднощі сьогодення, медична служба району намагається регулярно надавати землякам усі види планової та термінової допомоги. Під пильним контролем райвиконкому — реалізація програми щодо профілактики захворювань: профогляди, щеплення, охорона материнства й дитинства. Не залишене поза увагою й медичне обслуговування інвалідів, фронтовиків, пенсіонерів, інших пільговиків.

До речі, саме останніх, у яких сьогодні найнижчий життєвий рівень, і можна найчастіше побачити в приймальній, кабінетах голови виконкому Т.Єгоренко, її заступників. Адже в районі проживає більш як 30 тисяч пенсіонерів, людей похилого віку, з яких 17,5 тисячі отримують пенсію, на яку ледь животіють. Як допомогти таким, де взяти кошти, щоб підтримати? І знову виконком, сам не маючи, як кажуть, зайвої копійчини за душею, змушений звертатися по допомогу до підприємств міста, виконуючи своєрідну дипломатичну роль посередника у цій справі. І нерідко знаходить порозуміння. Так, попри власні труднощі, посильну допомогу нужденним надають акціонерне товариство «Норд», завод «Еталон», Донецький металургійний завод, місцева харчосмакова фабрика, виробничо-комерційна фірма «Гранд» та інші. Ті самі промисловці й підприємці традиційно виявляють турботу і про дітей-сиріт, тих, які позбавлені батьківської опіки. Лише цього літа 120 путівок до оздоровчих таборів були застраховані в АТ «Оранта», 525 дітей із малозабезпечених сімей відпочивали у пришкільних таборах.

— Хочу підкреслити, — каже Тамара Василівна, — що у розв'язанні будь-яких питань, окрім названих уже промисловців та підприємців, виконком знаходить постійну підтримку з боку нашого депутатського корпусу, районних рад ветеранів, афганців, товариства інвалідів, жіночої ради району. Тісні робочі стосунки склалися в нас і з міською та обласною Радами.

... А проблеми — «молодіють»

Проблеми, проблеми... Тільки-но впритул наближаються до розв'язання старих, а вже нові, як ті гриби-поганки після зливи, рясніють. Скажіть-бо, хто ще три-чотири роки тому міг хоча б згадати про безробіття. Щоправда, були одиниці — економісти, та їхні прогнози сприймали якось зверхньо, з недовірою, мовляв, нехай собі говорять. І ось маємо... Перші хвилі цього негативного ринкового явища докотилися, звичайно, і до Ленінського району шахтарської столиці.

— З початку року до нас звернулися більш як півтори тисячі чоловік, — розповідає керівник районного центру зайнятості Олена Юхимівна Рудуш, — з них близько 160 терміново потребують соціального захисту. Додайте сюди так зване приховане безробіття, спричинене погіршенням економічної ситуації. 26 наших підприємств, щоб зберегти свої кадри до кращих часів, вимушені були вдатися до «неповної зайнятості». Серед них — кондитерська та харчосмакова фабрика, завод продтоварів і навіть АТ «Норд». Лише за 9 місяців у неоплачуваних відпустках побували більш як 17,5 тисячі чоловік. На деяких підприємствах, звичайно, не від хорошого життя, практикували скорочення режиму роботи. Мало негативні наслідки і закриття Донецького вищого військового училища. Подальший сплеск безробіття в районі може відбутися будь-якої хвилини — скажімо, у зв'язку із скороченням «ленінців», які працюють сьогодні на великих підприємствах інших районів міста, — на тому самому бавовняному комбінаті, що в Кіровському районі. Та найбільша тривога — за наших земляків-гірників, адже сьогодні шахти Донецька, як і всього Донбасу, працюють нестабільно, деякі з них підпадають під закриття...

Як бачимо, перспективи невтішні. Та райвиконком разом із центром зайнятості намагаються тримати це болюче питання під постійним контролем. Кваліфіковану профорієнтаційну допомогу з вибору чи зміни професії цього року вже отримали майже 200 чоловік. Укладено 24 договори про спільну діяльність щодо організації оплачуваних громадянських робіт на 400 з лишком робочих місць. Особливо турбує районну владу працевлаштування молоді, адже в районі чимало шкіл, робітничих училищ, технікумів, ліцеїв тощо. Торік десятки випускників поліграфічного училища № 117, так і не знайшовши собі роботи, вимушені були звернутися до районного центру зайнятості. Цього ж року, дякуючи допомозі Ленінського райвиконкому, комітету з інформації і преси при Донецькій облраді, всі 219 випускників-поліграфістів працевлаштовано, більшість — на спеціально створеному для цього комбінаті «Спектр», що в сусідній Макіївці. Не цураються молоді і на Донецькому металургійному заводі, який, здається, виходить із затяжної кризи — тут нещодавно працевлаштувалися за допомогою того ж Ленінського райвиконкому та місцевого центру зайнятості більш як 20 неповнолітніх, що, до речі, не мали навіть спеціальності...

Планувати — бути оптимістом

Ось таке проблемне життя одного з центральних районів великого промислового міста. Майже таке (але й не таке) в усіх таких адміністративних одиницях. Попри труднощі фінансування з бюджету тут розв'язують чимало соціальних питань. Хай і зірок з неба не хапають, але й синицю у руці тримають надійно. Не відмовляється районна влада і від втілення у життя реалістичних планів. Так, уже підготовлено проектну документацію для газифікації приміського селища радгоспу «Широкий», планують продовжити тролейбусний маршрут до селища Авдотьїного, подальшу телефонізацію району, приватизацію підприємств торгівлі (а таких тут — понад 140), але з обов'язковим врахуванням інтересів населення, його пільгової малозабезпеченої категорії, продовження надання адресної допомоги тим, хто її потребує, активізацію житлового будівництва, розширення соціальної сфери тощо.

Планувати у наш непростий час — означає бути стійким оптимістом. Голова виконкому Ленінської райради народних депутатів, просто чарівна жінка Тамара Єгоренко, в якої вистачає і власних житейських проблем (двоє синів, батько похилого віку), так каже про наше спільне, що має об'єднувати сьогодні:

— Вірю в успіх економічних реформ, що повільно, але здійснюються. Вірю у стабілізацію політичної обстановки, в те, що вітчизняна промисловість випускатиме продукцію світової якості. Вірю в мудрість нашого народу, у розв'язання національних питань. А ще вірю в добро — воно має перемогти! Без цієї віри, переконана, не можна ні працювати, ні жити. Україна є і буде незалежною державою. Вона має бути принциповою, але справедливою щодо своїх громадян, країн-сусідів. Мешканці нашого району, рідного міста, шахтарського краю, народ України гідні щасливого майбутнього.

Юрій ДОЦЕНКО.

Донецьк.

Доля

Людська любов вища за плату

Більш як 30 років свого життя Іван Михайлович Нелін віддав народній освіті. Невичерпні багатства рідної мови визначав сам і передавав набуті знання дітям. За нього можна сказати, що це людина багатогранної духовної краси, чесна й добросовісна, сповнена життєвої енергії і водночас незвичайно скромна.

Іван Михайлович навідріз відмовився розповісти, як він ще юнаком пройшов війну, відповівши, що військова частина, в якій він служив, потрапила в оточення.

До таких людей відомо як ставилися свого часу, тому зрозуміло, що до цієї теми повертатися не варто.

— Іване Михайловичу, скінчилась війна. Ви повернулись додому — інвалід Великої Вітчизняної війни. Як доля далі розпорядилась Вами?

— У червні 1945 року прийняв Березняківську школу. На той час її споруда була в такому стані, що брали сумніви, чи можна в ній перебувати дітям. За допомогою голови сільської Ради разом з односельцями зібрали 2500 карбованців, відрядили мене до Харкова, щоб придбав матеріали для ремонту. В ті часи повоєнної розрухи це було тяжко, але допоміг Харківський тракторний завод. По завершенні ремонту розпочали навчання.

Холодно й голодно тоді було: діти мерзли, замерзало чорнило. Писали на газетних сторінках, — з папером для письма було туго. Мусив зайнятися й опаленням, щоб хоч трохи нагріти приміщення.

— Напевне, важко було з ворожою кулею у грудях вправлятися з цими малими бешкетниками?

— В нас була сувора дисципліна. Діти поважали мене, знаючи про моє поранення, сиділи тихо.

Аби покрашити шкільне життя, знаходив час і після уроків. Так, коли я вбачав у дитині добрі здібності, то намагався прищеплювати їй любов до рідної мови та літератури. Мої вихованці брали участь в олімпіадах і нерідко виборювали призові місця з літератури. Також за допомогою учнів та їхніх батьків зібрали багато унікальних експонатів, цікавих історичних документів для музею села.

— До речі, як в кожного вчителя, у Вас певне також було прізвисько?

— Так, мої вихованці і взагалі ті, хто добре мене знав, називали мене — «ерудит», «ходяча енциклопедія» або «еталон совісті», що було свідченням поваги до мене.

Є в мене державні нагороди — ордени Червоної Зірки і Вітчизняної війни 1-го ступеня, а також за багато років сумлінної праці нагороджений значком «Відмінник народної освіти УРСР». Але для мене дорожчі неофіційні «почесні звання». Й хоча за них не платять, людська любов вища.

— Вже багато років минуло відтоді, як Ви, Іване Михайловичу, проводжали у самостійне майбутнє випускників Березняківської середньої школи, але й досі, напевне, живете тим незвичайним шкільним життям?

— На заслужений відпочинок я пішов уже давно, але як і раніше, допомагаю влітку скиртувати солому, заготовляти сіно. А особливо радує, коли випадає нагода підмінити вчителя у рідній школі.

Цього року Іванові Михайловичу Неліну виповнилося 75 років, тож редакція нашої газети приєднується до поздоровлень рідних та знайомих, а також вихованців вчителя.

Бесіду провела
Марина КОВАЛЬЧУК.

Арбітражним судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушені справи про банкрутство:

1. Справа № 96/6-721 Вінницької філії ТОВ фірми «Оббуд», р/р 001467614 АБ «Інко».
2. Справа № 98/6-747 товариства з обмеженою відповідальністю фірми «Спарта-Вене», р/р 467064 АК АПБ «Україна».
3. Справа № 100/6-752 ПМП «Владма», р/р 000468322 облуправління Агропромбанку «Україна».
4. Справа № 102/6-771 товариства з обмеженою відповідальністю «Марс», р/р 000467828 Вінницьке регіональне управління Промінвестбанку України.
5. Справа № 103/6-770 ПМП «Стиль», р/р 006488669 Вінницьке регіональне управління Промінвестбанку України.
6. Справа № 104/6-769 ПМП ВКФ «Компактвиндел», р/р 1468406 АБ «Інко».
7. Справа № 105/6-767 ПМП фірми «Циркон», р/р 4468056 Вінницьке регіональне управління Промінвестбанку України.
8. Справа № 106/6-766 КПМ «Елсіком», р/р 100468112 Вінницьке регіональне управління Промінвестбанку України.
9. Справа № 107/6-765 ПМП фірми «Паллада», р/р 007486370 Вінницьке регіональне управління Промінвестбанку України.
10. Справа № 108/6-764 ТОВ «ТВП», р/р 003467540 Вінницьке регіональне управління Промінвестбанку України.
11. Справа № 109/6-768 виробничо-комерційної фірми «Анжела», р/р 003468523 Вінницьке регіональне управління Промінвестбанку України.
12. Справа № 32/6-268 ТОВ «Фаворит», р/р 0002467693 Вінницьке регіональне управління Промінвестбанку України.

Письмові заяви з майновими вимогами до боржника приймають згідно з Законом України «Про банкрутство».

Арбітражний суд Криму (333000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) порушив справу № 1272—10 про визнання банкрутом КБ «Азчеркомбанк» (юридична адреса: 334000, м. Феодосія, вул. Р. Люксембург, 6, коррахунок № 700161350 у Кримському республіканському управлінні НБУ).

Заяви кредиторів або санаторів подавати до арбітражного суду протягом місяця з дня публікації даного оголошення.

Арбитражный суд Харьковской области (310002, Харьков, Дом Советов, ул. Сумская, № 64) возбудил дело № 3214/5-52 о банкротстве Торгового Дома «Оксамыт» (юридический адрес: 310022, Харьков, Госпром, 6 подъезд, к. 585, р/с 385501 в Харьковском отделении Укрэксимбанка).

Все кредиторы и возможные санаторы могут в месячный срок со дня опубликования объявления обратиться в арбитражный суд с заявлениями-требованиями к должнику.

Арбітражний суд м. Києва порушив справу про банкрутство МНВП «Полікар» (м. Київ, вул. Жадановського, 58, р/р 000467922 у Дніпровському відділенні Промінвестбанку), справа № 18/160 від 9.11.1995 р.

Претензії кредиторів приймають в місячний термін з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд м. Києва порушив справу про банкрутство МНВКП «Профит», (м. Київ, вул. Матеюка, 4, кв.122, р/р 000468523 у Дніпровському відділенні Промінвестбанку), справа № 18/103 від 9.11.1995 р.

Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня публікації оголошення.

У номер

● *Запоріжжя*

Як гасити пожежі на АЕС

12—14 грудня в місті Енергодарі, де розміщені Запорізька атомна станція і Запорізька ДРЕС, відбувається всеукраїнський семінар на тему: «Визначення пріоритетних напрямів захисту АЕС і теплових станцій України». У цьому зв'язку, повідомили з інформцентру ЗАЕС, 13 грудня в Енергодарі розпочнуться навчання з виїздом пожежних бригад із сиренами, за повної «бойової готовності».

● *Київ*

На порозі — Різдво, а в палаті — ярмарок

У Торгово-промисловій палаті України триває третій всеукраїнський різдвяний ярмарок. Серед двох мільйонів найменувань товарів, які представили близько 50 фірм, переважна більшість — іноземного виробництва. Як різдвяні подарунки традиційно пропонують косметику і парфуми, кондитерські вироби та ялинкові прикраси, одяг і взуття за цінами, подейкують, нижчими за ринкові.

● *Ужгород*

НП на КПП «Тиса»

Неприємний «сюрприз» новому керівнику УМВС по Закарпатській області полковникові Геннадію Москалю піднесли працівники Ужгородського райвідділу, що чергують поблизу КПП «Тиса».

За свідченням очевидців, чоловіки в міліцейській формі наздогнали «Фольксваген» з угорськими номерами за кілька десятків метрів до виїзду на КПП. Брутально виштовхали з машини водія та пасажира й почали бити. Зрештою, постраждалим вдалось заїхати на контрольно-пропускний пункт. Митники викликали «швидку», та було пізно: громадянин Угорщини, до речі, колишній співробітник Загонської митниці, від отриманих побоїв помер.

Одного з міліціонерів затримано. Обласна прокуратура розпочала розслідування.

● *Луцьк*

Ім'я Хмельницького надано школі

На пропозицію Волинської обласної державної адміністрації Кабінет міністрів України прийняв постанову про надання імені видатного державного політичного діяча, полководця, гетьмана України Богдана Хмельницького Берестечківській загальноосвітній школі І—ІІІ ступенів Горохівського району. Саме на цій землі 1651 року відбулася одна з найбільших битв другого періоду визвольної війни українського народу проти шляхетського поневолення 1648—1654 років.

Вітчизняний стиль

«Електрон» знову хоче посісти трон

***Приладобудівний** завод «Електрон» із Жовтих Вод спеціалізувався виняткова на атомному устаткуванні, кілька років тому його колектив потрапив у пастку стовідсоткової конверсії, але, здається, не дав себе стерти з лиця української землі.*

«Електрон», вимушено освоюючи нові види продукції, самотужки шукав власні ніші у ринку. Головним напрямом обрав випуск газової апаратури: завод розпочав виготовляти побутові газові лічильники. Від держави не одержав на це, звичайно, ані копійки, не брав і здирницьких кредитів — на програму «скинулися» газові господарства Дніпропетровської, Запорізької, Донецької та Луганської областей. Лічильник випускають поки що на основі документації, комплектувальних і частково обладнання виробництва Китаю. Але реально уже наступного року перейти лише на власні можливості.

— Завод, ядерні прилади котрого ще донедавна не мали аналогів у світі, тепер налаштований випускати конкурентоспроможні вироби цивільного призначення, — переконливо каже його директор Ігор Оскаленко. Але Ігор Іванович раз у раз бідкається, що треба поспішати, аби не «спізнитися на ринок». Цим словам можна дивуватися: чого, мовляв, боятися? Газові лічильники Україні потрібні позаріз. Щоб оснастити споживачів голубого палива, знадобиться вісім мільйонів штук. Сьогодні, крім «Електрона», виготовляють лічильники «Октава» у Києві, «Промприлад» в Івано-Франківську та «Прилад» у Мукачевому.

Свої послуги навперебій уже пропонують численні зарубіжні фірми. Воно ніби нічого поганого, бо конкуренція наших, сподіватимемося, підганятиме. Але поділяємо занепокоєння начальника газового господарства Запорізької області Михайла Седлецького:

— В Україні вся політика зводиться зараз до того, що краще закупити, ніж зорганізувати своє виробництво. «Електрон» зайвий раз стверджує, що і ми не в тім'я биті. Треба говорити і про відповідальну виконавську владу і про чинне законодавство. Про те ж оподаткування, яке має не душити, а стимулювати виробництво, про приватизацію, котра повинна не розорювати, а збагачувати.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

З МАЛОЇ ПЕКАРНІ — ЧИМАЛО ЗДОБИ

Магазин «Прикарпатський коровай», що по вулиці Вовчинецькій, відомий на весь Івано-Франківськ. Тут встановлено першу в Україні зразкову міні-пекарню «ІБІС» українсько-польського СП «Інтер-бейкері». Свіжий хліб, булочки, рогалики, багетки (французькі батони), кондитерські вироби, піца з'являються на прилавку через кожні 30—40 хвилин.

Обладнання фірми «ІБІС» має добру 150-річну репутацію в Угорщині, Чехії, Канаді, Алжирі, Австрії, Німеччині, останнім часом і в Росії, Прибалтиці, Білорусі. Тепер «ІБІС» прийшов в Україну. СП «Інтер-бейкері» не лише поставляє, а й монтує обладнання. Мініпекарня забезпечує всі пекарські процеси: підготовку тіста (борошносійні та тістомісильні машини), формування (округлі, довгуваті, а також спецмашини для виготовлення «нестандартної» продукції). Щоб прискорити й поліпшити процес дозрівання тіста, застосовують спеціальну ферментаційну камеру. І, нарешті, головне — камерні, обертові, конвеєрні печі.

Виробнича потужність міні-пекарень — від 300 до 2000 кілограмів і більше хлібобулочних виробів за зміну. Мініпекарні «ІБІС», змонтовані на невеличкій площі, можуть істотно покращити постачання населення високоякісними і свіжими хлібобулочними виробами, стати джерелом прибутку для заводських їдалень, кафе та ресторанів, або й просто невеликих магазинчиків у типових мікрорайонах. Як показала івано-франківська практика, кошти, вкладені в міні-пекарні, повертаються і з вигодою і для бізнесмена, і для споживача. Особливо, коли хліб смачний і пахучий.

На знімку: продавець СП Наталя Яцуненко з французькими батонами, випеченими на обладнанні «ІБІС».

Фото В.МИГОВИЧА. (Укрінформ).

Призи

Вийшов на світовий ринок, й відразу — в лідери

«Призом Європи-1995» нагороджено орендне підприємство «Луганський завод колінчастих валів» на церемонії, що відбулася у паризькому готелі «Меридіан Етуаль». Такої честі удостоюються підприємства, що відзначилися високою якістю роботи у сфері промисловості, торгівлі, послуг. Віднині луганчани, які випускають продукцію для автомобілів різних марок, є членами Міжнародного клубу лідерів торгівлі. Цей клуб створено 10 років тому при ЄС.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

Докотилось колесо до Мадрида

Клуб промисловців з Мадрида (Іспанія) визнав Кременчуцький колісний завод переможцем двадцятого Міжнародного призу за краще торгове ім'я 1995 року. Традиційну продукцію заводу — колеса й ободи до великовагових автомобілів, тракторів, комбайнів — кременчужани широко постачають машинобудівним підприємствам України, Білорусі, Росії. Одночасно на підприємстві активно займаються розробкою і впровадженням у серійне виробництво коліс до легкових автомобілів «Волга», «Жигулі», «Нива», до джипів та УАЗів. Завдяки чому ринок розширився: про готовність співробітничати заявили і партнери з Данії, Франції, Болгарії, Угорщини, інших країн. Сприяє зміцненню ділових зв'язків також і зміна форми власності на заводі: нині тут проводиться приватизація.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Досвід

«Трайбон» — сучасне проектування

16 фахівців заводу «Океан» та АТ «Чорноморпроект» у тренувальному центрі в Мальме (Швеція) опановують систему «Трайбон», аби повернутися додому фахівцями з міжнародними сертифікатами й уже тут передати все набуте багатьом своїм колегам. Що ж таке «Трайбон» та навіщо та система нашим проектантам і суднобудівникам? Задля єдиного — аби в три-чотири рази прискорити процес проектування суден та значно спростити й полегшити в ході їх спорудження спілкування між проектантами й виробничниками. Так, як проектують у нас, у передових країнах уже давно не роблять: близько 8 тисяч найрізноманітніших документів у 15 — 17 примірниках, до яких постійно вносять уточнення й поправки, — то ж справжнє пекло! «Трайбон» обходиться без отих паперових стосів, бо використовує найсучаснішу комплексну систему автоматизованого проектування, що охоплює, до того ж, не лише конструкторське бюро, а й суднобудівний завод. Отож, «Трайбон» у проектуванні — це ще й суттєве скорочення строків спорудження самих суден. А час, відомо, — то гроші.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаїв.

Спорт

«Сокіл» піднімається вгору

Напрочуд вдало стартував на другому етапі чемпіонату МХЛ київський «Сокіл». Нагадаю, що наші земляки провели п'ять матчів і жодного не програли. Вони звели внічию зустрічі з «Торпедо» (Усть-Каменогорськ) — 1:1, «Трактором» з Челябінська — 3:3, перемогли карагандинський «Булат» — 3:1 та «Автомобіліст» з Єкатеринбурга — 5:1. А оце позавчора «Сокіл» взяв гору над «Нафтохіміком» (Нижнекамськ) на його майданчику — 3:0. Тепер український клуб піднявся на третю позицію в турнірній таблиці групи Б. Як відомо, дві найкращі команди з цієї підгрупи будуть включені до турніру Кубка МХЛ (проходитиме за системою «плей-оф»).

Сьогодні «Сокіл» мав приймати «Крилья Советов» з Москви. Але це побачення перенесено на пізніше, бо група хокеїстів цього клубу у складі збірної Росії готується до турніру на приз газети «Известия».

Американців здолали в «Нью-Йорку»

Перший в історії матч кікбоксерів-професіоналів України та США відбувався на рингу, встановленому в залі нічного клубу «Нью-Йорк» у Києві. І закінчився він переконливою перемогою господарів — 4,5:1,5 очка. Киянин Микола Лященко, який, до речі, отримав спеціальний приз фірми «Сакура К», виграв у 33-річного мешканця штату Арканзас Лафайєта Лоусона. Не витримав натиску чемпіона України Володимира Пінчука з нікопольського клубу «Ринг» Жозе Сантьяго. А 22-річний представник ліги «Славутич» Сергій Скопець був сильнішим у двобої з неодноразовим чемпіоном Північної Америки, студентом Іллінойського університету Джимом Збільські.

Найзахоплившою була зустріч 26-річного чемпіона Європи, харків'янина Юрія Федуна (це був його 171-й бій) з чемпіоном світу, інтерконтинентальним чемпіоном 32-річним Тімом Кітерманом із Сент-Луїса. Переможцем арбітри назвали американця. Далі молодший брат Тіма, 27-річний Ерні (теж інтерконтинентальний чемпіон) звів унічию поєдинок з киянином, студентом університету фізичного виховання і спорту В'ячеславом Олійником (ліга «Славутич»).

А на десерт був бій між чемпіоном світу за версіями КІСК та WKA Роном Делеоном, власником школи карате і головним менеджером однієї з охоронних фірм у Техасі та юним черкащанином з клубу «Черемшина», 20-річним Костянтином Швецем. Хлопець з козацьким характером побив титулованого суперника.

Збірні України та США проведуть ще дві зустрічі в Києві.

Срібна лижня біатлоністок

У Швеції на етапі Кубка світу з біатлону в естафеті чудово виступили спортсменки збірної України. Вони стали срібними призерками, випередивши команду Росії, якій дісталася «бронза». А переможницями стали стріляючі лижниці з Німеччини.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

◆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◆ Рукописи не повертаємо.
◆ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◆ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 367820.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311236.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.